

- Kratochvíl Fr., 1947: Příspěvek k petrografii českého krystalinika. — Sborník
SGÚ, 14: 449—536. Praha.
Tuček K., 1959: Nové nálezy nerostů v Československu. — Sborník Nár. musea,
15, B, 2: 61—110. Praha.

K tisku doporučili: Doc. Dr. Stanislav Chábera, CSc., prom. geolog Václav Novák

Došlo: 9. 9. 1971

Adresy autorů:

RNDr. Vladimír Čech, CSc.,
Moravská 41,
Praha 2 - Vinohrady,
RNDr. Vladimír Bouška, CSc.,
Katedra mineralogie UK,
Albertov 6,
Praha 2

SBORNÍK
Jihočeského muzea v Českých Budějovicích
PŘÍRODNÍ VĚDY
XII — 1972 — 3

PŘÍSPĚVEK K FYTOCENOLOGICKÉMU A FLORISTICKÉMU
VÝZKUMU RYBNÍKŮ V OKOLÍ JAROŠOVA NAD NEŽÁRKOU

Beitrag zur phytozoologischen und floristischen Erforschung
der Teiche in der Umgebung von Jarošov nad Nežárkou

ZDENKA HROUDOVÁ

Botanický ústav ČSAV, Průhonice u Prahy

Vymezení a popis území

Studované území leží v jihozápadní okrajové části Českomoravské vrchoviny a zahrnuje prostor asi 30 km² mezi obcemi Jarošov n./Než. — Nová Olešná — Česká Olešná — Bednářeček — Bednárec. Střed zaujímá vyvýšený lesnatý komplex obklopující rybník Holub a řadu dalších menších rybníků. Celé studované území leží v rozmezí 470—590 m n. m., terén je poměrně málo členitý. Kromě několika větších rybníků (Holub, Mutyněveský, Velký Stříbrný, Podvesní u Nové Olešné) je zde velký počet malých rybníčků, často nakupených blízko sebe na malém prostoru. Protože se porosty na nich často velmi lišily, nebylo možno vytvořit souborné lokality, zahrnující větší prostor a uvádím proto každou vodní nádrž jako samostatnou lokalitu.

Rybníky středního lesního komplexu na sebe svými přítoky vzájemně navazují a spolu s přítoky rybníků od Nové a České Olešné ústí do Mutyněveského rybníka. Vody této Mutyněveské soustavy jsou odváděny Hamerským potokem do Vajgaru v Jindřichově Hradci. Celé území patří k povodí Lužnice (Nežárky).

Geologické a půdní poměry

Geologický podklad je tvořen z větší části žulovým pásmem, táhnoucím se ve směru SV — JZ rovnoběžně s hlavním žulovým masivem Českomoravské vrchoviny. Toto pásmo navazuje na pásma kordieritické ruly v prostoru Nové Olešné, severně od Mutyněvsi (ryb. Stříbrný) a v širším okolí Jarošova n. Než. a Bednárece. Východně od Jarošova a Bednárece se vyskytují ještě ostrůvky biotitické ortoruly, tvořící často hranici mezi žulovým a rulovým pásmem (Dudek A. red. 1963).

Vzhledem ke kyselému a živinami chudému podkladu převažují zde půdy kyselé, minerálně chudé, převážně s probíhajícím podzolizačním procesem. Půdní poměry jsou ještě zhoršovány degradací v druhotných smrkových porostech, které téměř všude nahradily původní listnaté a smíšené lesy (Rybníček 1959). Rozpadem kordieritických rul vznikají půdy relativně těžšího charakteru, minerálně bohatší než na žule. Na těchto plochách je též možno předpokládat bohatší původní vegetaci a ojedinele se zde můžeme setkat s ostrůvkem takové vegetace i dnes (Rybníček 1959, Ambrož 1949 cit. sec. Houfek 1952).

Klimatické poměry

Klimaticky patří zkoumané území do mírně teplé oblasti, okrsku mírně teplého, vlhkého, vrchovinného (S y r o v ý et al. 1958). Podle údajů klimatické stanice v Jindřichově Hradci je zde průměrná roční teplota vzduchu za období 1901—1950: 7,0 °C, roční průměrný úhrn srážek za stejné období: 655 mm (V e s e c k ý 1961). Podrobnou klimatickou charakteristiku celého Jindřichohradecka uvádí Houfek (1952).

Floristický výzkum

Na Jindřichohradecku pracovala v minulosti řada floristů, jejich zájem se však soustředoval především na oblasti floristicky atraktivní (Přibrazská rašeliniště, údolí Hamerského potoka) nebo na blízká okolí jejich bydliště. Proto některé části území, k nimž patří i prostor mezi Jarošovem, Novou Olešnou a Bednářčkem zůstaly téměř neprozkoumány a neexistují odtud údaje ani u druhů na Jindřichohradecku obecně rozšířených.

Úplný přehled floristického výzkumu Jindřichohradecka uvádí Houfek (1952). Tato práce zároveň shrnuje dosavadní údaje o rozšíření cévnatých rostlin v této oblasti. Přímě z území mezi Jarošovem, Novou Olešnou a Bednářčkem nepochybují žádné lokality, nejbližší jsou v okolí Rodvínova (18 údajů), Jarošova n/Než. (6 údajů), Nová Olešná (2 údaje), mezi Bednářcem a Hostějovsi (1 údaj), v okolí Bednářčku a Kamenného Malíkova (1 údaj), Bednářce (2 údaje), Bednářčku (1 údaj), Mutyněves a údolí u Mutyněvsi (4 údaje).

Jednotlivé údaje o rozšíření druhů se vyskytují v některých dalších pracích: J i r á s e k (1941) uvádí od Rodvínova bělokvětou formu *Cirsium palustre*. H o l u b (1960) uvádí od Rodvínova sběr *Glycyrrhiza decurva* (R y p á č e k 1934). H r o b a ř (1967) udává od Rodvínova 4 nálezy rostlin a 3 od Kamenného Malíkova. R ů ž i č k a (1968) uvádí výskyt *Arnica montana* pod hrází rybníka Holub (podle ústního sdělení S e m o t á n a), u Rodvínova (R y p á č e k 1933 PRC); *Soldanella montana* u Jarošova (A m b r o z 1951 cit. sec. M á l e k 1961). H e j n ý (1969) uvádí vlastní sběr *Coleanthus subtilis* z rybníka Holub z r. 1968.

Kromě toho jsou ve většině těchto prací udávány lokality ze širšího okolí (Jindřichův Hradec, údolí Hamerského potoka, Jindřiš, Blažejov, Strmilov a další).

Vegetace

Vymezené území náleží k fytogeografickému celku Českomoravské vysočiny (česká strana) v obvodu přechodné hercynsko-panonské flory (Subhercynikum) (D o s t á l 1980). Rybníček (1959) klade východní část Jindřichohradecka do zóny lesa bukového. N e u h ä u s l et N e u h ä u s l o v á (1964) zahrnují prostor jižně od Nové Včelnice, kam patří i část tohoto území, do okrsku acidofilních doubrav, závlvy jihočeské. Vyznívají zde jihočeské doubravy, pronikající sem z Jindřichohradecka, které jsou mesofytní a značně ochuzené. Zkoumaným územím prochází přibližně hranice mezi zónou bučin a acidofilních doubrav.

Studované území má vegetaci silně ovlivněnou člověkem — značná část je odlesněna, změněna původní skladba lesních porostů (R y b n í č e k 1959). Menší lesní komplex se rozkládá okolo rybníka Holub, do něhož ústí přítoky řady malých lesních rybníků. Celkově se na vegetaci projevuje vliv nepřilůž teplého, vlhkého klimatu a minerálně chudého podkladu.

Rybníční společenstva mají mnoho společného s porosty Třeboňské pánve, které zpracoval N e u h ä u s l (1959), ať už jde o společenstva rákosin, rašelinné fragmenty na okrajích rybníků (podobně uvádí z Třeboňska H a d a č in B ř e z i n a et al. 1963) nebo společenstva obnažených rybníčních den (A m b r o z 1939, K ů l i k a 1935).

U těch rybníků, u nichž nebyly břehy dlouhou dobu vyhrnovány a přirozený proces zamenšování nebyl přerušán, se vytváří výrazná zónace porostů v závislosti na výšce vodní hladiny. Zhruba může být naznačena takto:

1. <i>Potamogetonion</i> <i>eurosibiricum</i>	→ <i>Magnocaricion</i> <i>elatae</i>	→ <i>Caricion</i> <i>fuscae</i>
2. <i>Potamogetonion</i> <i>eurosibiricum</i>	→ <i>Phragmition</i>	→ <i>Caricion</i> <i>fuscae</i>

K prvnímu typu patří v tomto území většina rybníků, a to jak větší lesní rybníky, tak některé mimo lesní komplex.

Ze společenstev svazu *Potamogetonion eurosibiricum* W. Koch 1926 (třída *Potamogetonetea* Tx. et Preising 1924, řád *Potamogetonalia* W. Koch 1926) se zde vyskytuje ass. *Nymphaea candida* — *Potamogeton natans* Hejný 1948, a to jak plně vyvinuta (ryb. Velký Bednářský), tak ve fragmentech v řadě dalších rybníků. Toto společenstvo, které značně trpí činností člověka a je v současné době na ústupu, bylo zřejmě v tomto území mnohem více rozšířeno. Zbytky porostů *Potamogeton natans* na mnoha rybnících pravděpodobně indikují jeho původní rozšíření.

Na toto společenstvo navazují někdy porosty *Sparganium emersum*, *S. erectum* a *Sagittaria sagittifolia*. Tyto druhy většinou netvoří souvislou zónu a pronikají jak do společenstev svazu *Potamogetonion*, tak do pobřežních rákosin.

Dalším typem porostu, vázaným na mělký litorál a dosahující až k litorální čáře jsou porosty s dominující *Carex rostrata*, většinou odpovídající ass. *Caricetum inflato-vesticariae* W. Koch 1926 (třída *Phragmitetea* Tx. et Preising 1942, řád *Magnocariciona* Pignatti 1953, svaz *Magnocaricion elatae* W. Koch 1926). Toto druhově chudé společenstvo je zde velmi časté a v podstatě nahrazuje u řady rybníků zónu rákosin.

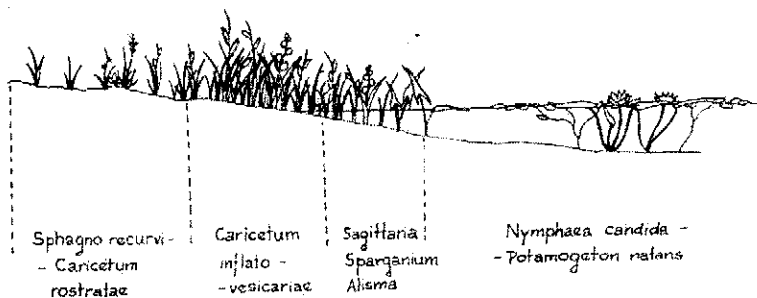
Porosty *Carex acuta* jsou poměrně vzácné a zůstávají omezeny na fragmenty při březích velkých rybníků (Mutyněveský, Holub, Velký Stříbrný). Kromě toho tento druh proniká často do porostů *Carex rostrata* i do porostů rákosin, kde tvoří smíšené porosty.

Na společenstva s *Carex rostrata* se napojují v pobřežní zónaci společenstva svazu *Caricion fuscae* W. Koch 1926 em. Nordhagen 1936 (třída *Scheuchzerio* — *Caricetea fuscae* Tx. 1937, řád *Caricetalia fuscae* W. Koch 1926). Mezi těmito porosty navzájem existuje souvislá řada přechodných typů, lišících se různým zastoupením rašelinných druhů (*Carex nigra*, *C. canescens*, *Comarum palustre*, *Agrostis canina*, *Sphagnum recurvum* aj.).

Společenstva svazu *Caricion fuscae* bývají dobře vyvinuta při březích větších lesních rybníků, kde tvoří okrajové pásmo v pobřežní zónaci, navazující již na okolní vegetaci. Toto rašelinné pásmo patří většinou k ass. *Sphagno recurvi* — *Caricetum rostratae* Steffen 1931, které je známo z Třeboňska (Březina et al. 1963, Hadač et Váňa 1967). Kromě *Sphagnum recurvum* je z mechorostů nejrozšířenější *Polytrichum commune*, které na některých místech (vnější okraj rašeliny sousedící s lesem) převládá. Toto společenstvo se vyskytuje u rybníků: Velký Stříbrný, V o l š i, Jarošovský obecní. U některých dalších rybníků jsou vytvořeny podobné porosty s větším zastoupením dalších druhů ostřic (*Carex vesticaria*, *C. nigra*, *C. canescens*) a tvořící tak přechody jednak k ass. *Caricetum inflato-vesticariae*, jednak k ass. *Caricetum canescens-fuscae* (B r . - B l . 1915) V l i e g e r 1937. U některých rybníků mimo lesní komplex jsou vyvinuty porosty ostřic s dominantní *Carex nigra* jako přechod mezi porosty *Carex rostrata* a okolními lučními porosty. Tato společenstva jsou nejlépe vyvinuta v zátokách rybníků, kde je nejmenší sklon břehu (rybník Mátla).

U rybníka Velký Stříbrný je podél břehů za pásmem s převládajícím *Sphagnum recurvum* vytvořen ještě úzký pruh porostu *Nardetum*, který navazuje na sousední smrkový les. Po vyhrnutí břehů rybníka v r. 1968 se vlivem změněných hydrologických poměrů tento pruh s *Nardus stricta* začal rozšiřovat na úkor rašeliny a pravděpodobně ji v některých místech zatlačil. Původní zónace je zachována v místech, kde břehy nebyly vyhrnovány (pravý i levý břeh při zátoce).

Příklady celkové zónace na rybníku prvého typu ukazuje obr. 1.

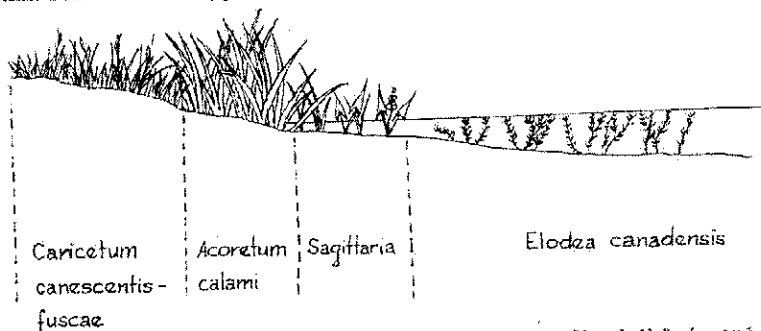
Obr. 1. Schematický náčrt pobřežní zónace na rybníku Velký Bednářecký (pravý břeh při zátoce).

Kromě tohoto nejčastějšího typu je řada rybníků, které mají vyvinutou zónu rákosin (řád *Phragmitetalia* W. Koch 1926 em. Pignatti 1953, svaz *Phragmitton communis* W. Koch 1926), a to buď jako *Scirpo* — *Phragmitetum* W. Koch 1926 nebo jako *Acoretum calami* Schulz 1941.

Scirpo — *Phragmitetum* je dosti vzácné. Souvislý větší porost je vytvořen v zátoce rybníka Foglů, kromě toho je porost rákosu na hrázi a při pravém břehu rybníka Velký Bednářecký a ojedinělý výskyt *Phragmites communis* u některých dalších rybníků.

Acoretum calami je rozšířeno na všech menších rybnících v těsné blízkosti obcí Nová Olešná a Česká Olešná. Navazuje zde na společenstva svazu *Potamogetonion* (ass. *Nymphaea candida* — *Potamogeton natans*, porosty *Elodea canadensis*). Někdy bývá vytvořeno ještě nesouvislé pásmo *Sagittaria sagittifolia* nebo *Sparganium* sp. div., které zabíhá jak do volné hladiny, tak částečně do porostu *Acorus calamus*. Pásmo *Acorus calamus* sousedí s porostem nízkých ostřic, patřícím do svazu *Caricion fuscae* a tvořícím přechod k okolní louce.

Příklad zónace tohoto typu je na obr. 2.

Obr. 2. Schematický náčrt pobřežní zónace na rybníku Vondráků (pravý břeh při zátoce).

Ostatní společenstva rákosin se vyskytují zřídka. U některých rybníků jsou menší porosty *Typha latifolia* (ryb. Havlů, Kvěchů, malý rybník záp. od Velkého Bednářeckého), většinou se však *Typha* vyskytuje jen jako ojedinělé ostrůvky nebo vtoušená do porostu velkých ostřic. *Glyceria maxima* tvoří porosty pouze při březích velkých rybníků (Mutyněveský, Holub, Stříbrný), zatímco v malých rybnících se vyskytuje ojediněle a zabíhá do porostů ostřic. Stejně tak i *Typhoides arundinacea*, která tvoří často mozaikovitě porosty s jinými druhy.

U řady rybníků zarůstá okolní vegetace hráz nebo břehy natolik, že pobřežní porosty jsou vyvinuty jen fragmentárně. Některé mají hráze i břehy porostlé stromy (buď okrajem lesa nebo vysázenými), takže je rybník zastíněn a vegetace na něm bývá omezena na zbytky porostů na volné hladině nebo na ojedinělé pobřežní druhy vtoušené mezi lesní porost (ryb. Parkovní u Č. Olešné, Nový, zčásti Blechů IV od ryb. Holub aj.). U jiných rybníků je břeh tvořen krajem louky. Sem patří několik menších rybníků v lukách [Zimovka pod Bednárcem, Havlů Zimovka aj.]. Pobřežní porosty u těchto nádrží jsou obvykle tvořeny lučními druhy spolu s druhy svazu *Caricion fuscae*, do nichž pronikají některé vodní a pobřežní rostliny [*Equisetum fluviatile*, *Glyceria fluitans*, *Lysimachia vulgaris*, *Carex rostrata* aj.].

Zajímavá je vegetace hrází: Vzhledem ke specifickým klimatickým a edafickým podmínkám se často porost na hrázi rybníka značně liší od okolních břehů. Mohou sem zasahovat porosty obdobně lučním, vyskytnout se některé hájové druhy (*Convolvulus majalis*) nebo zasahovat okolní lesní porosty s některými montánními druhy (*Soldanella montana*, *Calamagrostis villosa*). U rybníků blíže obcí pronikají na hráze i ruderalní druhy (*Urtica dioica*). Ruderalizované porosty vznikají také na čerstvě vyhrnutých březích rybníků.

Rok 1968, kdy byl na většině rybníků nízký stav vody, byl příznivý rozvoji společenstev svazu *Oenanthon aquaticae* Hejný 1948 (ř. *Phragmitetea* Tx. et Preisling 1942, řád *Oenanthalia aquaticae* Hejný in Kopecký et Hejný 1965). Tato společenstva zarůstala jak rybníky, ústící svými přítoky do ryb. Holub, které byly v létě vypuštěny, tak i řadu dalších rybníků s nízkým stavem vody. Na dnech některých vypuštěných rybníků se vyvinuly souvislé porosty *Glyceria fluitans*, rybníky s nízkým stavem vody zarůstaly někdy zcela *Oenanthe aquatica* (ryb. Vodíčků, Krátků). Tyto porosty lze přiřadit k ass. *Glyceria fluitans* — *Oenanthe aquatica* Hejný 1948.

Na některých rybnících byla již od začátku vegetační sezóny 1968 obnažena část břehů (ryb. Holub, částečně Mutyněveský) nebo celé dno (ryb. 54, malé rybníčky u Bednářecku). Na nich se vyvinuly porosty charakteristické pro obnažená dna (ř. *Littorelletea* Br.-Bl. et Tx. 1943, řád *Isoeto-Nanojuncetea* Br.-Bl. et Tx. 1943). Kromě toho počala zarůstat obnažená dna rybníků, z nichž byla voda vypuštěna počátkem léta, aby zajistila vyšší stav vody v rybníku Holub. V těchto rybnících se v době pozorování (červenec 1963) na bahnitých obnažených dnech objevovaly hlavně druhy svazu *Oenanthon*.

Zcela jiného rázu byl porost na rybníce Vondráků (lok. 1), který byl vypuštěn zřejmě již další sezónu. Jeho dno bylo zarostlé souvislým porostem, kde podle konfigurace dna (vyvýšená místa, trsy velkých ostřic, vlhké prolákliny) prolínaly prvky rákosin a společenstev velkých ostřic s druhy mokřých luk (*Cirsium palustre*, *Scirpus sylvaticus*) a obnažených den (*Eleocharis ovata*, *Bidens tripartita*, *B. cernuus*, *Polygonum hydropiper*).

Druhově nejbohatší a nejrozmanitější porosty byly vytvořeny na březích rybníka Holub. Na písčitém podkladu zde vznikala společenstva svazu *Littorellion uniflorae* W. Koch 1926 (ř. *Littorelletea* Br.-Bl. et Tx. 1943, řád *Littorelletalia* W. Koch 1926), patřící k asociaci *Eleocharis acicularis* — *Littorella uniflora* Klika 1935, která však byla v době pozorování již na ústupu. Byly zachovány pouze mozaikovitě porosty *Littorella uniflora* a okolo prohlubní s nánosem bahna *Eleocharis acicularis* a *Ranunculus aquatilis* f. terr. Porosty *Eleocharis acicularis* se vyvinuly ještě na několika dalších rybnících, kde sledují postup litorální čáry a tvoří pásmo okolo klesající vodní hladiny (ryb. Novoolešenský). Tyto porosty zůstávají na dne rybníků i po jejich naplnění vodou (ryb. Malý Stříbrný, v r. 1970 Velký Bednářecký).

Většinu obnažených břehů ryb. Holub zabírala společenstva svazu *Nanocyperton flavescens* W. Koch 1926 (ř. *Isoeto-Nanojuncetea* Br.-Bl. et Tx. 1943, řád *Cyperetalia fusci* Muller-Stoll et Pietsch 1962). Tyto porosty tvořily zvláště na pravém břehu souvislý gradient v závislosti na stupni

vyschnutí půdy a podílu bahnitých nánosů: blíže k zátoce, kde sklon břehu byl nepatrný, písčité podklad byl překryt slabou vrstvou bahna a vodní hladina byla téměř na úrovni povrchu půdy, byla vyvinuta typická ass. *Eleocharis ovata* — *Carex cyperoides* Klika 1935, kde oba dominantní druhy tvořily uzavřený, souvislý porost, vysoký 20–30 cm. Tento porost dosahoval až do vody, kde k oběma druhům přistupoval v mělkém litorálu ještě *Juncus articulatus*. Směrem ke břehu navazovala na tento porost zóna s převládající *Carex bohemica*, tvořící spolu s *Eleocharis ovata* též uzavřený porost. Tato zóna se rozkládala na dosti vlhkém písčitém podkladu. Na nejsušších místech v asedimentativní zóně rybníka představoval porost subas. *Juncus bufonius* — *Gypsophila muralis* Ambrož 1939.

Obdobné porosty byly vytvořeny i na levém břehu, kde byla celková zonace následující:

<i>Glyceria maxima</i>	→	<i>Balboschoenus maritimus</i>	→	<i>Alopecurus aequalis</i>
→	<i>Trifolium hybridum</i>	→	<i>Eleocharis ovata</i>	<i>Juncus articulatus</i>
			<i>Carex bohemica</i>	

V r. 1970 byly tyto rybníky zcela naplněné vodou, naproti tomu byl však letněný rybník Horní u České Olešné. Na jeho obnaženém bahnitěm dně se vyvinul porost svazu *Bidention tripartiti* Nordhagen 1940 (tř. *Bidentetea tripartiti* Tx., Lohmeyer et Preising in Tx. 1950, řád *Bidentetalia* Br.-Bl. et Tx. 1943), který je možno přiřadit k ass. *Leersio* — *Bidentetum* (W. Koch 1926) Poli et J. Tx. 1960. Na místech s děletrvajícím limosní ekofází se počaly vytvářet porosty *Eleocharis acicularis* spolu s některými dalšími druhy (*Elatine hexandra*, *E. triandra*, *Callitriche palustris* aj.). Na okraji přecházely tento porost v pás rákosin s převládající *Typhoides arundinacea*.

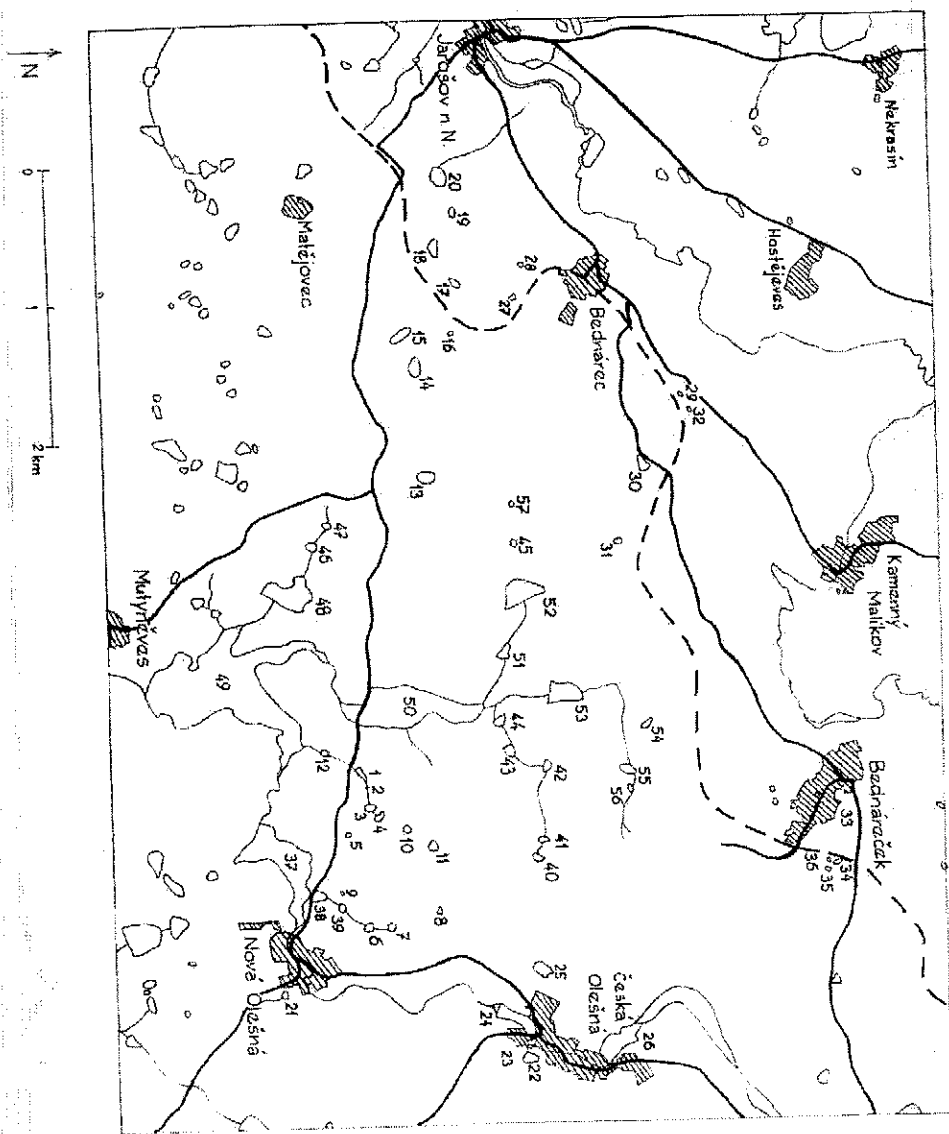
Ze společenstev okřehek (tř. *Lemnetea* W. Koch et Tx. in W. Koch 1954) byly nejvíce rozšířeny porosty s *Lemna minor*. *Lemna gibba* byla nalezena v r. 1968 pouze v ryb. Dolním u České Olešné, v r. 1970 v dalších dvou rybnících. Na některých rybnících se podílely na tvorbě těchto společenstev také *Spirodela polyrrhiza* a *Ricciocarpus natans*.

Seznam lokalit

Uvedené lokality jsou vyznačeny na mapce (obr. 3), k níž jako podklad sloužila mapa 1:25 000. Jména rybníků uvádím podle údajů pracovníků Státního rybářství v Jindřichově Hradci a JZD v Jarošově nad Nežárkou.

1. rybník Vondrušů nad silnicí vedoucí z Jarošova n./Než. do Nové Olešné, 1,5 km záp. od Nové Olešné
2. rašelinná louka vzniklá na místě vypuštěného rybníka nad rybníkem Vondrušů, 1,5 km záp. od Nové Olešné
3. rybník Vodičků 1,5 km záp. od Nové Olešné
4. rybník Krátků 1,5 km záp. od Nové Olešné nad ryb. Vodičků
5. malý rybník nad silnicí z Jarošova n./Než. do Nové Olešné, 1 km SZ od Nové Olešné
6. rybník Skuhrů 0,5 km sev. od Nové Olešné
7. rybník Blechů 0,5 km sev. od Nové Olešné
8. malý rybník v lukách 1 km sev. od Nové Olešné
9. sádka Vondráků, malý rybníček v lukách 0,5 km SZ od Nové Olešné
10. rybník Ditrichů 1 km SZ od Nové Olešné
11. rybník Mátlů 1 km SZ od Nové Olešné
12. rybník Blechů pod silnicí z Jarošova n./Než. do Nové Olešné, 1,5 km záp. od Nové Olešné
13. rybník V oiši sev. od Kopecké myslivny, 3 km vých. od Jarošova n./Než.
14. rybník Havlů 2,5 km vých. od Jarošova n./Než.

15. rybník Matějovský 2,5 km vých. od Jarošova n./Než.
16. Havlů Zimovka, malý rybník v lukách u křížku blízko žel. trati z Jarošova n./Než. do Bednářce, 2 km vých. od Jarošova
17. rybník Tyšerů pod tratí z Jarošova n./Než. do Bednářce, 1 km jižně od Bednářce
18. rybník Jarošovský obecní pod tratí z Jarošova n./Než. do Bednářce, 1 km jižně od Bednářce
19. rybníků Jilků-Hájků 1 km vých. od Jarošova n./Než.
20. rybník Foglů 1 km východně od Jarošova n./Než.
21. rybník Blažek u Nové Olešné, JV okraj obce
22. rybník Kvěchů u České Olešné, na JV okraji obce
23. tůň pod hrází ryb. Dolního v České Olešné
24. rybník Dolní v České Olešné, jižní okraj obce
25. rybník Parkovní u České Olešné, na záp. okraji obce
26. rybník Horní u České Olešné, sev. okraj obce
27. Zimovka, malý rybník pod tratí z Jarošova n./Než. do Bednářce, 0,5 km jižně od Bednářce
28. Samcova sádka, malý rybník 0,5 km jižně od Bednářce
29. malý rybník mezi žel. tratí a silnicí 1 km SV od Bednářce
30. rybník Matoušků u přejezdu žel. tratě, 1,5 km vých. od Bednářce
31. rybník V topélích jižně od žel. tratí mezi Bednárcem a Bednářečkem, 2 km vých. od Bednářce
32. malý rybník mezi žel. tratí a silnicí 1 km SV od Bednářce
33. zděná nádrž na návsi v Bednářečku
34. malý rybníček při křižovatce žel. tratí a silnice Bednářeček—Popelín
35. malý rybníček při tratí Bednářeček—Popelín, 0,5 km vých. od Bednářečku
36. malý rybníček u tratí z Bednářečku do Popelína, blíže k zastávce Bednářeček
37. rybník Podvesní u Nové Olešné
38. rybník Novoolešenský u silnice z Jarošova n./Než. do Nové Olešné, 0,5 km záp. od Nové Olešné
39. rybník Vondráků 0,5 km SZ od Nové Olešné
40. rybník Coufalovský 1 km záp. od České Olešné
41. rybník Proklatý 1 km záp. od České Olešné
42. rybník Brahoviční 1,5 km záp. od České Olešné
43. rybník Machů 2 km záp. od České Olešné
44. rybník Nový sev. od ryb. Holub, 2 km záp. od České Olešné
45. malý rybník záp. od Velkého Bednáreckého, 2 km JV od Bednářce
46. rybník Malý Stříbrný 0,5 km jižně od silnice Jarošov n./Než.—Nová Olešná, 1,5 km SZ od Mutyněvsi
47. rybník Mutinský u obce 0,5 km jižně od silnice Jarošov n./Než.—Nová Olešná, 1,5 km SZ od Mutyněvsi
48. rybník Velký Stříbrný 1 km sev. od Mutyněvsi
49. rybník Mutyněveský (Mutinka) severně od Mutyněvsi
50. rybník Holub při silnici Jarošov n./Než.—Nová Olešná, 2 km sev. od Mutyněvsi
51. rybník Malý Bednárecký 0,5 km SZ od ryb. Holub, 2,5 km JV od Bednářce
52. rybník Velký Bednárecký (Šedivý) 2 km JV od Bednářce
53. rybník Buchtů sev. od ryb. Holub, 2 km JZ od Bednářečku
54. malý rybník 1 km JZ od Bednářečku
55. rybník Horní Pražák 1,5 km jižně od Bednářečku
56. rybník Dolní Pražák 1,5 km jižně od Bednářečku
57. malý rybníček záp. od Velkého Bednáreckého

Obr. 3. Mapa zkoumaného území s vyznačením jednotlivých lokalit.

Seznam zjištěných druhů rostlin a čísla lokalit, kde byly nalezeny

- Acer platanoides* L.: 26;
Acorus calamus L.: 4, 38, 9, 39, 6, 7, 10, 37, 21, 26, 23, 22, 24, 36;
Aegopodium podagraria L.: 26;
Agrostis canina L.: 52, 45, 18, 20, 48, 31, 47, 57;
Agrostis stolonifera L.: 51, 52, 45, 50, 1, 2, 3, 6, 53, 54, 55, 5, 38, 8, 10, 43, 42, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 48, 46, 12, 26, 22, 25, 27, 28, 32, 31, 34, 35;
Agrostis tenuis Sibth.: 12, 25, 37, 44, 45, 47;
Achillea millefolium L.: 11, 12, 44, 45, 27, 28;
Ajuga reptans L.: 12, 37, 44;
Alisma plantago-aquatica L.: 51, 52, 45, 50, 1, 3, 4, 53, 54, 56, 38, 39, 7, 8, 10, 42, 41, 40, 13, 20, 12, 26, 22, 28, 29, 31, 35, 38;
Alnus glutinosa [L.] Gaertn.: 51, 53, 5, 8, 41, 42, 43, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 48, 46, 12, 37, 21, 26, 22, 23, 24, 25, 29, 30, 34, 47, 45, 44;
Alopecurus aequalis Sobol.: 50, 51, 52, 54, 38, 39, 10, 40, 48, 21, 22, 29, 36, 26, 49;
Alopecurus geniculatus L.: 1, 26, 50, 49;
Anagallis arvensis L. f. *azurea* Hyl.: 50;
Angelica silvestris L.: 2, 4, 5, 6, 39, 10, 11, 19, 48, 12, 37, 21, 26, 24, 25, 27, 28, 30, 34, 35, 17, 44, 57;
Anthoxanthum odoratum L.: 52, 2, 5, 42, 19, 46, 27, 30, 31, 34, 45, 17, 28;
Armoracia lapathifolia Usteri: 26;
Arrhenatherum elatius [L.] J. et C. Presl: 27;
Artemisia vulgaris L.: 38;
Betula pendula Roth: 47, 24, 30, 12, 37, 26;
Bidens cernuus L.: 50, 1, 5, 21, 23, 26;
Bidens radiatus Thuill.: 50, 48, 21, 26, 38, 39;
Bidens tripartita L.: 50, 1, 5, 38, 11, 48, 12, 21, 24, 28, 35, 26;
Bolboschoenus maritimus [L.] Palla: 50;
Briza media L.: 2, 17, 28, 45, 46, 57;
Calamagrostis canescens [Web.] Roth.: 3, 4, 5, 52, 53, 55, 56, 40, 41, 42, 43, 47, 44, 13, 14, 17, 18, 48, 26, 32, 57;
Calamagrostis epigeios [L.] Roth: 51, 50, 45, 1, 53, 54, 10, 11, 42, 14, 15, 16, 18, 17, 20, 48, 46, 12, 37, 30, 31, 34, 35, 38, 44, 47;
Calamagrostis villosa [Chaix] J. F. Gmel.: 25, 40, 44, 51;
Callitriche palustris L. emend. Schotsman: 16, 26, 38, 50;
Calltha palustris L.: 45, 2, 3, 10, 11, 12, 20, 22, 34, 39, 54, 43;
Campanula rapunculoides L.: 26;
Campanula rotundifolia L.: 12, 25, 37, 44, 45;
Campanula trachelium L.: 24;
Cardamine amara L.: 7, 10, 46, 12, 22, 57;
Carex acuta L. emend. Reichard: 51, 52, 45, 50, 3, 53, 39, 8, 10, 43, 41, 11, 13, 14, 15, 20, 12, 26, 30, 35, 48, 44;
Carex canescens L.: 51, 52, 3, 53, 55, 56, 5, 39, 7, 8, 10, 11, 41, 40, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 12, 48, 46, 21, 22, 47, 57;
Carex bohemica Schreb.: 50, 1, 10, 12, 38, 48;
Carex digitata L.: 17;
Carex flava L.: 46, 51;
Carex hirta L.: 45, 5, 11, 16, 17, 21, 25, 27, 28, 31, 34, 12;
Carex leporina L.: 11, 17, 18, 28;
Carex nigra [L.] Reichard: 51, 52, 45, 2, 3, 53, 54, 5, 9, 39, 6, 8, 10, 11, 43, 42, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 48, 46, 26, 22, 27, 28, 30, 31, 34, 35, 36, 50, 57;
Carex panicea L.: 1, 2, 3, 16, 17, 46, 34, 27;
Carex pulicaris L.: 16;

Carex rostrata Stokes: 51, 52, 45, 2, 3, 53, 54, 55, 56, 5, 6, 7, 9, 11, 41, 42, 43, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 48, 46, 12, 26, 22, 27, 32, 30, 31, 34, 35, 36, 47, 57;
Carex serotina M érat: 27, 50, 53, 54;
Carex stellulata Good.: 51, 52, 2, 39, 11, 18, 48, 46;
Carex vesicaria L.: 51, 52, 50, 45, 1, 3, 4, 53, 54, 55, 56, 5, 6, 8, 10, 11, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 46, 48, 47, 21, 22, 29, 30, 31, 35, 36, 27, 57;
Centaurea jacea L.: 37;
Cerasus avium (L.) Moench.: 12;
Chamaenerion angustifolium (L.) Scop.: 12;
Chenopodium album L.: 50;
Cicuta virosa L.: 26;
Cirsium arvense (L.) Scop.: 17, 45, 53, 54;
Cirsium oleraceum (L.) Scop.: 42;
Cirsium palustre (L.) Scop.: 51, 45, 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 39, 53, 54, 40, 42, 43, 14, 17, 18, 19, 20, 48, 47, 48, 44, 12, 22, 27, 28, 30, 31, 32, 35, 36, 37, 57;
Coleanthus subtilis (Tratt.) Seidl.: 50;
Comarum palustre L.: 51, 52, 45, 2, 3, 53, 55, 56, 5, 9, 39, 6, 7, 10, 41, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 48, 46, 12, 21, 26, 30, 31, 34, 35, 36, 50, 57;
Convallaria majalis L.: 44, 55;
Corylus avellana L.: 24, 29, 44;
Dactylis glomerata L.: 22, 26;
Daucus carota L.: 28;
Deschampsia caespitosa L. P. B.: 52, 45, 53, 5, 10, 11, 40, 13, 17, 18, 12, 28, 30, 44;
Drosera rotundifolia L.: 45, 48;
Dryopteris filix-mas L. Schott: 37;
Dryopteris spinulosa (O. F. Mueller) Watt: 25, 44;
Echinochloa crus-galli (L.) F. B.: 50;
Elatine hexandra (Lappierre) DC.: 26;
Elatine triandra Schkuhr: 50, 26;
Eleocharis acicularis (L.) Roem. et Schult.: 51, 52, 50, 44, 54, 55, 56, 1, 38, 6, 8, 41, 40, 13, 18, 19, 46, 21, 22, 26, 32, 34, 35, 36;
Eleocharis ovata (Roth) Roem. et Schult.: 50, 1, 54, 10, 12, 40, 41, 26;
Eleocharis palustris (L.) Roem. et Schult.: 51, 52, 50, 1, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 53, 55, 56, 41, 38, 39, 13, 18, 19, 20, 48, 48, 26, 22, 32, 30, 31, 34, 35;
Elodea canadensis Rich. in Michx.: 23, 38, 39, 50;
Epllobium palustre L.: 52, 50, 1, 53, 54, 5, 38, 39, 10, 40, 42, 43, 13, 19, 20, 48, 12, 21, 26, 28, 30, 31, 34, 35, 36, 37, 44, 57;
Equisetum arvense L.: 17, 28, 45;
Equisetum fluviale L. emend. Ehrh.: 51, 52, 45, 50, 2, 53, 54, 55, 56, 5, 38, 9, 39, 6, 10, 43, 42, 40, 13, 14, 18, 19, 20, 48, 46, 26, 22, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 47;
Equisetum sylvaticum L.: 12, 40, 43, 44, 46, 47, 48, 53;
Eriophorum angustifolium Honck.: 51, 52, 45, 13, 14, 18, 20, 48, 31;
Euphorbia dulcis L.: 50;
Euphrasia rostkoviana Hayne: 28, 34;
Festuca tenuifolia Sibth.: 48;
Festuca ovina L.: 44;
Filipendula ulmaria (L.) Maxim.: 16, 19, 12, 37, 21, 22, 24, 17;
Fragaria vesca L.: 12, 25, 37, 44;
Fraxinus excelsior L.: 13, 22, 24, 26, 27, 28, 37;
Galeopsis pubescens Bess.: 24, 37;
Galeopsis tetrahit L.: 24;
Galium aparine L.: 37;
Galium mollugo L.: 16, 42;

Galium palustre L.: 51, 52, 45, 50, 1, 2, 4, 53, 54, 55, 56, 5, 39, 6, 10, 11, 40, 42, 43, 13, 17, 14, 16, 18, 19, 20, 48, 47, 46, 12, 21, 22, 26, 30, 31, 35, 36, 37, 57;
Galium uliginosum L.: 7, 17, 18, 19, 45, 46, 21, 22, 25, 27, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 44, 57;
Galium verum L.: 37;
Geranium dissectum Jusl.: 50;
Geum urbanum L.: 26, 37;
Glyceria maxima (Hartman) Holmberg: 45, 50, 53, 55, 37, 39, 42, 43, 48, 21, 23, 24;
Glyceria declinata Bréb.: 48, 49;
Glyceria fluitans (L.) R. Br.: 51, 45, 50, 44, 53, 54, 55, 56, 39, 6, 7, 10, 40, 41, 43, 19, 48, 47, 46, 12, 21, 22, 27, 28, 29, 36, 9, 17, 52, 57;
Gnaphalium luteo-album L.: 50;
Gnaphalium uliginosum L.: 26, 38, 50;
Gypsophila muralis L.: 50;
Hieracium sabaudum L.: 12, 44;
Holcus lanatus L.: 53, 1, 2, 5, 39, 6, 7, 10, 11, 12, 16, 18, 19, 48, 46, 21, 22, 32, 30, 31, 34, 35, 38, 45, 57;
Holcus mollis L.: 4, 10, 12, 26, 34, 36, 37, 45;
Hypericum maculatum Crantz: 22, 24, 26, 37, 55;
Hypericum perforatum L.: 1, 44;
Impatiens noli-tangere L.: 13, 43, 48, 12, 25, 37;
Iris pseudacorus L.: 24;
Isoplepis setacea (L.) R. Br.: 50;
Juncus alpinus Vill.: 17, 28, 31, 46, 50, 53;
Juncus articulatus L.: 51, 52, 50, 1, 5, 39, 6, 10, 54, 13, 14, 12, 27, 34, 35;
Juncus bufonius L.: 1, 21, 26, 28, 50, 51;
Juncus bulbosus L.: 1, 12, 35, 45, 46, 50, 51, 52, 54;
Juncus conglomeratus L.: 17, 28, 31;
Juncus effusus L.: 51, 52, 45, 50, 1, 3, 4, 5, 38, 39, 7, 8, 10, 11, 53, 54, 40, 41, 42, 43, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 48, 48, 12, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 30, 31, 34, 35, 36, 47, 57;
Juncus jütiformis L.: 52, 50, 1, 53, 54, 11, 14, 20, 48, 31, 35;
Knautia arvensis (L.) Coult.: 37;
Larix decidua Miller: 37;
Lathyrus pratensis L.: 57;
Leersia oryzoides (L.) Sw.: 1, 26;
Lemna gibba L.: 24, 37, 49;
Lemna minor L.: 50, 1, 55, 56, 5, 10, 11, 43, 48, 46, 12, 37, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 33;
Limosella aquatica L.: 28, 50;
Linaris vulgaris Miller: 45;
Litorella uniflora (L.) Aschers.: 50;
Lolium perenne L.: 27;
Lotus corniculatus L.: 28, 50;
Luzula multiflora (Retz.) Lej.: 2, 17, 46, 48;
Luzula pilosa (L.) Willd.: 12, 44;
Lychnis flos-cuculi L.: 1, 57;
Lycopus europaeus L.: 51, 52, 45, 50, 1, 53, 54, 56, 5, 39, 6, 7, 8, 10, 11, 40, 41, 42, 43, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 47, 48, 12, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 37;
Lysimachia nummularia L.: 12, 37;
Lysimachia thyriflora L.: 50, 2, 3, 53, 54, 55, 56, 5, 38, 39, 6, 7, 10, 43, 40, 20, 48, 48, 12, 21, 22, 24, 26, 37, 45;
Lysimachia vulgaris L.: 51, 52, 45, 50, 1, 2, 4, 53, 56, 39, 7, 43, 42, 40, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 48, 47, 46, 12, 21, 25, 27, 29, 34, 35, 37, 36, 44, 57;
Lythrum hyssopifolia L.: 50;

Lythrum salicaria L.: 50, 1, 3, 17, 18, 19, 22, 26, 28, 35, 44, 53, 56;
Maianthemum bifolium (L.) F. W. Schmidt: 44;
Melampyrum nemorosum L.: 12, 37;
Melica nutans L.: 44;
Mentha arvensis L.: 50, 1, 3, 53, 54, 56, 5, 39, 6, 11, 19, 20, 12, 21, 22, 24, 27, 31, 34, 35, 36;
Menyanthes trifoliata L.: 2, 3, 5, 6, 9, 10, 39, 18, 34, 46, 48;
Moehringia trinervia (L.) Clairv.: 37;
Molinia coerulea (L.) Moench: 16, 46;
Montia fontana [ssp. *variabilis* S. M. Walters]: 50;
Mycelis muralis (L.) Dum.: 12, 37;
Myosotis laxa Lehm.: 51, 45, 50, 1, 53, 55, 56, 5, 38, 39, 10, 43, 42, 46, 12, 22, 29, 26, 31, 35, 36, 37, 57;
Myosoton aquaticum (L.) Moench: 38, 50;
Nardus stricta L.: 1, 16, 48, 52, 57;
Nymphaea candida Presl: 9, 10, 38, 18, 20, 52, 48;
Oenanthe aquatica (L.) Poir.: 51, 52, 50, 1, 3, 4, 53, 55, 56, 38, 39, 40, 41, 44, 17, 48, 46, 12, 37, 21, 29, 26, 57;
Oxalis acetosella L.: 12, 25, 44;
Parnassia palustris L.: 19;
Pedicularis palustris L.: 20, 45, 52;
Pepitis portula L.: 26, 38, 50;
Peucedanum palustre (L.) Moench: 18, 19, 37, 51;
Phleum pratense L.: 10, 25, 27, 28;
Phragmites communis Trin.: 52, 45, 44, 3, 4, 38, 40, 15, 18, 20, 26;
Picea abies (L.) Karsten: 12, 17, 25, 44, 46;
Pimpinella saxifraga L.: 44;
Pinus sylvestris L.: 31, 52;
Plantago lanceolata L.: 35, 45, 50;
Plantago major L.: 24;
Plantago major ssp. *intermedia* (Godr.) Lange: 38, 50, 54;
Poa annua L.: 26, 37;
Poa nemoralis L.: 12, 25, 37;
Poa palustris L.: 45, 53, 1, 5, 38, 10, 42, 20, 48, 12, 37, 21, 26, 22, 28, 27, 17, 44;
Poa trivialis L.: 1, 4, 5, 21, 26, 27, 28, 47;
Polygonum amphibium L.: 53, 54, 6, 7, 13, 16, 20, 22, 24, 26, 37, 48;
Polygonum aviculare L.: 26, 38, 50;
Polygonum convolvulus L.: 38;
Polygonum hydropiper L.: 50, 1, 5, 38, 39, 7, 10, 11, 12, 18, 48, 37, 21, 22, 24, 26, 29, 34, 36;
Polygonum lapathifolium L.: 50, 1, 38, 48, 37, 21, 26, 28;
Polygonum minus Huds.: 5, 38;
Populus tremula L.: 44;
Potamogeton acutifolius Link: 48;
Potamogeton natans L.: 52, 45, 53, 54, 5, 38, 7, 9, 10, 14, 18, 19, 20, 48, 21, 28, 29, 30, 31, 32, 57;
Potamogeton obtusifolius Mert. et Koch: 5, 45;
Potamogeton trichoides Cham. et Schidl.: 48;
Potentilla anserina L.: 20;
Potentilla erecta (L.) Raeschel: 51, 52, 2, 5, 10, 17, 19, 20, 12, 22, 48, 46, 30, 31, 35, 37, 44, 45, 57;
Potentilla norvegica L.: 26, 50, 51, 53;
Potentilla supina L.: 50;
Prunella vulgaris L.: 17, 22, 27, 37, 39, 57;
Quercus petraea (Matt.) Liebl.: 12, 28, 37;
Quercus robur L.: 25, 48;
Ranunculus acris L.: 2, 5, 27, 28, 37, 44, 57;

Ranunculus aquatilis L.: 50, 1, 55, 56, 38, 39, 52, 40, 41, 46, 12, 26, 34, 36;
Ranunculus arvensis L.: 49;
Ranunculus flammula L.: 51, 45, 50, 1, 53, 54, 55, 56, 5, 38, 39, 6, 10, 11, 42, 13, 14, 16, 18, 20, 48, 12, 21, 22, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 26, 28;
Ranunculus repens L.: 1, 2, 6, 10, 11, 39, 53, 54, 12, 48, 27, 29, 36, 37, 45;
Ranunculus sceleratus L.: 26, 38, 40, 50;
Rhamnus frangula Mill.: 53, 45, 44, 43, 41, 13, 17, 37, 22, 24, 25, 46, 47;
Rorippa islandica (Oeder) Borb.: 1, 5, 7, 26, 38, 50;
Rubus idaeus L.: 13, 18, 12, 17, 21, 22, 24, 25, 26, 37, 44;
Rumex acetosa L.: 17, 27, 28, 37, 46;
Rumex acetosella L.: 45;
Rumex crispus L.: 50, 54, 37, 38, 6, 18, 48, 21, 26, 35;
Rumex maritimus L.: 50, 54, 38, 48, 46, 26, 23, 22;
Sagina procumbens L.: 38, 50, 53;
Sagittaria sagittifolia L.: 51, 52, 45, 44, 1, 5, 38, 39, 6, 43, 14, 17, 18, 19, 20, 46, 47, 48, 12, 30, 31;
Salix alba L.: 37;
Salix aurita L.: 51, 50, 2, 53, 8, 12, 13, 18, 19, 48, 22, 29, 30, 35, 45, 57;
Salix cinerea L.: 17, 24, 29, 30, 35, 36;
Salix fragilis L.: 37, 39, 26, 24, 23, 22, 28, 29, 34, 35;
Salix repens ssp. *rosmarinifolia* (L.) Celak.: 35, 36;
Salix triandra L.: 35;
Salix viminalis L.: 22;
Sambucus racemosa L.: 12, 26, 37, 48;
Sanguisorba officinalis L.: 24;
Schoenoplectus lacustris (L.) Palla: 20;
Scirpus radicans Schkuhr: 26;
Scirpus sylvaticus L.: 51, 52, 1, 4, 5, 7, 10, 42, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 46, 12, 21, 22, 26, 27, 31, 32, 57;
Scrophularia nodosa L.: 44;
Scutellaria galericulata L.: 51, 52, 45, 3, 53, 55, 56, 5, 6, 7, 57, 39, 42, 43, 16, 19, 46, 47, 48, 12, 21, 22, 26, 29, 31;
Senecio rivularis (W. et K.) DC: 46;
Solanum dulcamara L.: 26, 44;
Soldanella montana Mikan: 12;
Solidago virgaurea L.: 25, 44;
Sorbus aucuparia L.: 12, 24, 25, 37, 43, 44, 47, 48;
Sparganium erectum L.: 52, 53, 3, 9, 39, 6, 11, 41, 42, 43, 14, 16, 18, 19, 20, 12, 22, 26, 28, 32, 34, 35, 36;
Sparganium emersum Rehmman: 52, 45, 50, 1, 54, 5, 10, 38, 39, 41, 40, 12, 13, 14, 19, 22, 23, 26, 29, 30, 31, 36, 57;
Spergularia arvensis L.: 26;
Spergularia rubra (L.) J. et C. Presl: 50;
Spirodela polyrrhiza (L.) Schleiden: 7, 22, 25, 26, 33, 43, 48, 50;
Stachys palustris L.: 10, 17, 18, 48, 49, 50;
Stachys sylvatica L.: 42;
Stellaria aïsne Grimm: 10, 38, 50;
Stellaria graminea L.: 21, 37, 45;
Symphytum officinale L.: 41, 53;
Tanacetum vulgare L.: 53;
Taraxacum officinale F. Weber ex Wiggers: 2, 38;
Trifolium arvense L.: 50;
Trifolium campestre Schreb.: 50;
Trifolium hybridum L.: 50, 1, 54, 5, 12, 28, 38, 48;
Trifolium pratense L.: 28, 50;
Trifolium repens L.: 1, 28, 37, 39, 50;
Trifolium spadicum L.: 12;

Tripleurospermum inodorum (L.) Sch. Bip.: 26, 38, 50;
Typha angustifolia L.: 36, 41, 48, 56;
Typha latifolia L.: 45, 53, 54, 55, 56, 42, 43, 13, 14, 15, 18, 20, 48, 22, 24, 26,
 28, 29, 30, 34, 35, 36, 57;
Typhoides arundinacea (L.) Moench: 50, 38, 10, 43, 42, 17, 18, 19, 20, 12,
 48, 44, 37, 24, 25, 26;
Ulmus glabra Huds.: 24, 26;
Urtica dioica L.: 24, 25, 26, 37, 44;
Utricularia sp.: 7, 21, 30, 48;
Vaccinium myrtillus L.: 12, 25, 37, 44, 47, 51;
Vaccinium vitis-idaea L.: 51;
Verbena officinalis L.: 50;
Veronica chamaedrys L.: 12, 37, 44, 45, 57;
Veronica scutellata L.: 51, 45, 50, 3, 53, 54, 5, 12, 18, 34;
Vicia angustifolia Grufb.: 50;
Vicia hirsuta (L.) S. F. Gray: 38, 40;
Vicia tetrasperma (L.) Schreb.: 1, 44, 54;
Viola palustris L.: 51, 1, 2, 53, 5, 7, 10, 39, 19, 45, 46, 47, 48, 12, 31, 34, 57;

Poděkování

Za určení některých obtížných rodů děkuji RNDr. S. Hejnému, DrSc., RNDr. J. Holubovi, CSc., RNDr. J. Houfkovi, CSc., RNDr. B. Křísovi, CSc., RNDr. G. Šveřepové, CSc., RNDr. V. Skalickému a za určení mechorostů prom. biol. J. Váňovi.

Závěr

Tato práce shrnuje výsledky studia rozšíření vodních a bažinných druhů v menším území na Jindřichohradecku, prováděného v roce 1968 a doplněného některými údaji z r. 1970. Má doplnit mezeru ve floristickém výzkumu, který dosud v prostoru východně od Jarošova n./Než. nebyl soustavně prováděn. Nomenklatura vyšších rostlin je uvedena podle Rothmaler (Rothmaler 1966), mechorostů podle Pilouse a Dudy (Pilous, Duda 1960).

Zusammenfassung

Die Abhandlung fasst die Ergebnisse der Untersuchung der Verbreitung von Wasser- und Sumpfwarten in einem kleineren Gebiet bei Jindřichův Hradec (Neuhaus) zusammen, die im Jahre 1968 durchgeführt und durch einige Angaben aus dem J. 1970 ergänzt wurden. Dieser Beitrag soll die Lücke in der floristischen Erforschung schliessen, die im Raume östlich von Jarošov nad Nežárkou bisher nicht systematisch durchgeführt wurde. Die Nomenklatur höherer Pflanzen wurde nach Rothmaler (Rothmaler 1966), die der Moose nach Pilous et Duda (Pilous et Duda 1960) angeführt.

Literatura

- Ambrož J., 1939: Květena obnažené půdy rybníčné v oblasti třeboňské. — Zvl. otisk ze Sbor. přírod. Klubu v Jihlavě II: 1—83.
 Březina J. et al., 1963: Poznámky o vegetaci třeboňských blat. — Sborník ped. Inst. v Plzni, zem.-přírod., 4: 207—272.
 Dostál J., 1960: The phytogeographical regional distribution of the Czechoslovak flora. — Sborn. čs. Společ. Zeměp., Praha, 65: 193—202.
 Dudek A. (red.), 1963: Geologická mapa ČSSR 1:200 000, list Jindřichův Hradec.

- Hadač E., Váňa J., 1967: Plant Communities of Mires in the Western Part of the Krkonoše Mountains, Czechoslovakia. — Folia geobot. et phytotax. 3 (2): 213—254.
 Hejný S., 1948: Vegetační poměry protivínských a vodňanských rybníků. — ms., [depon. in Kat. bot. PFFUK, Praha].
 Hejný S., 1969: *Coleanthus subtilis* (Tratt.) Seidl in der Tschechoslowakei. — Folia geobot. phytotax., Praha, 4: 345—399.
 Holub J., 1960: *Glyceria declinata* Bréb. — nový druh československé květeny. — Preslia, Praha, 32: 341—359.
 Holub J. et al., 1967: Übersicht der höheren Vegetationseinheiten der Tschechoslowakei. — Rozpr. ČSAV, přír.-mat., 77 (3): 3—75.
 Houfek J., 1952: Studie o květeně Jindřichohradecka se zvláštním zřetelem k Třeboňské pánvi a přilehlým územím. — ms. [depon. in Kat. bot. PFFUK, Praha].
 Hrobař F., 1967: Příspěvek ke květeně Jindřichohradecka. — Zpr. čs. bot. Společ., Praha, II (3): 156—163.
 Jirásek V., 1941: Bělokvěte formy rostlin. — Věda přír. 20: 142—143.
 Klika J., 1935: Die Pflanzengesellschaften der entblößten Teichböden in Mitteleuropa. — Beih. bot. Centralbl. 53., abt. B.: 286—310.
 Kopecký K. et Hejný S., 1965: Zur Stellung der Flussröhrichte des *Phalaridion arundinaceae*-Verbandes im mitteleuropäischen phytocoenologischen System. — Preslia, Praha, 37: 320—323.
 Neuhäusl R., 1959: Die Pflanzengesellschaften des südöstlichen Teiles des Wittlingauer Beckens. — Preslia, Praha, 31: 115—147.
 Neuhäusl R., Neuhäuslová-Novotná Z., 1964: Příspěvek ke květeně východních Čech I. Návrh vegetačně geografického členění. — Preslia, Praha 36: 79—88.
 Pilous Z., Duda J., 1960: Klíč k určování mechorostů ČSR. Praha.
 Rothmaler W., 1968: Exkursionsflora von Deutschland. — Kritischer Ergänzungsband Gefäßpflanzen. — Berlin.
 Rázička I., 1968: Rozšíření *Arnica montana* L., *Soldanella montana* Mikan, *Leucopum vernum* L. a *Calamagrostis villosa* (Chaix.) Gmel. na Českomoravské vysočině. — Preslia, Praha, 40: 200—216.
 Rybníček K., 1959: Původní zpráva ke geobotanické mapě 1:75 000, list Jindřichův Hradec — východ. — ms., [depon. in BÚ ČSAV Píhoňice].
 Syrový S. red., 1958: Atlas podnebí Československé republiky. — Praha.
 Vesecký A. red., 1961: Podnebí ČSSR. — Tabulky. — Praha.

K tisku doporučil: RNDr. Slavomil Hejný, DrSc.

Došlo: 21. 10. 1971

Adresa autorky:

prom. biol. Zdenka Hroudová,
 Botanický ústav ČSAV,
 Píhoňice u Prahy.